

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 20-03-1286 א.פ.נ' ש.ב.

מספר בקשה : 2

בפניי : כבוד השופטת, סגנית הנשיא אלה מירז

המבקש : א.פ.
הנתבע : ע"י ב"כ עו"ד רחלי אסולין

נ ג ד

המשיבה : ש.ב.

החלטה

החלטה בבקשה לחידוש זמני שהות.

- 1
 - 2
 - 3
 - 4
 - 5
 - 6
 - 7
 - 8
 - 9
 - 10
 - 11
 - 12
 - 13
 - 14
 - 15
 - 16
 - 17
 - 18
 - 19
 - 20
 - 21
 - 22
 - 23
 - 24
1. המשיבה הגישה בימים אלה תובענה לשינוי חלוקת זמני השהות בין המבקש לבין הקטינים. ביום 17.3.20 הגיש המבקש בקשתו דן, משום סירובה של המשיבה, לטענתו, לאפשר לו לקיים את זמני השהות עם הקטינים.
2. בתמצית מתבקשת, יצוין שהצדדים פרודים מזה כשנתיים והורים ל-3 ילדים קטינים. ביום 16.1.2018 אושר כדין הסכם הגירושין, בו נקבעה בין השאר חלוקת זמני השהות. הוסכם שהאב ישהה עם הקטינים מידי יום ג', החל מתום המסגרות, כולל לינה, ומידי סוף שבוע לסירוגין, מתום המסגרות ועד יום א', הישר למסגרות.
3. לטענת האב, הודיעה לו האם באמצעות "וואטסאפ" שלא תאפשר לקטינים לשהות עמו ובביתו, על מנת שלא לחשוף את הקטינים לסכנה בהידבקות בנגיף ה"קורונה" (העתק ההודעה צורף לבקשה). כך לדבריו, בעוד בבית האם מתגוררים נוסף לקטינים, גם בן זוגה, 3 ילדיו שלו, ותינוקת משותפת לה ולבן זוגה, שנולדה אך לפני מספר חודשים. האב עומד על כך שלא יחשוף את הילדים לסכנה כלשהי, וביתו ערוך לשהייתם בבטחה. האב מדגיש כי מגיש בקשתו דן בטרם הוגש כתב הגנה מטעמו, ומשום סיכול זמני השהות בינו לבין הילדים, תוך שאינו מרחיב בטענותיו כלפי המיוחס לו בכתב התביעה.
4. האם הגישה תגובה בהולה, בה הרחיבה בטענותיה כלפי האב, והיא מוצאת את בקשתו "מיותרת". לדבריה ביום שבת בבוקר 14.3.20 האב לקח את הילדים למתחם "קארטינג" והילדים אחזו בחלקים העלולים לגרום להדבקה. יצוין בהקשר זה שלטענת המבקש, מדובר במתחם המופעל על ידי אחיו, שהיה סגור למבקרים, ביום בו טרם הונחה הציבור להימנע מפעילות במקומות ציבוריים.
5. לדברי האם, אמנם "טרם היה סגר מוחלט", אך "יכולת ההדבקה נספרת עד ל-14 יום אחורנית". היא מוסיפה ששניים מהילדים "עם נטייה לאסטמה באופן עונתי". לפיכך, "הבינה האם כי נכון יותר לילדים להישאר בבית באופן נקודתי ספציפי לימי הסגר והחרום". האם מוסיפה ומאריכה בנוגע ל"סכנה הודאית" שיש בחשיפה לנגיף, סכנה אשר האב מקל בה ראש. ככלל, מאריכה האם עד מאוד באפיון התנהגותו של האב לכאורה בעבר, ומבקשת להסיק מכך על משקל קל וחומר שהתנהגותו, ותפיסתו בזמן הווה, "מסכנת את הקטינים".

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 20-03-1286 א.פ.נ' ש.ב.

מספר בקשה : 2

דיון והכרעה

6. אין ספק בעיניו של בית המשפט כי טענותיה של האם נכתבות מדם ליבה. מצב החירום הנוכחי מביא כל הורה לפתח סף רגישות נוקשה בשמירה על בטחון לילדיו. ויחד עם זאת, עם מלוא ההבנה לתפיסתה של האם, הקביעה לפיה "נכון יותר לילדים להישאר בבית באופן נקודתי ספציפי לימי הסגר והחרום", אינה החלטה הנתונה באופן בלעדי לאם. מטובתם המובהקת של ילדים לעמוד בקשר רציף עם שני ההורים. סבורני שנכונים הדברים דווקא בעתות משבר וחוסר ודאות אשר נקלט אצל הקטינים היטב. ניתוק הקטינים מן האב למשך זמן בלתי מוגדר, מנוגד באופן מובהק לטובתם של ילדים, והחלטה להביא לנתק כאמור אינה יכולה לצמוח מתוך מעשה חד-צדדי.
7. מדובר בזמני שהות משמעותיים, הכוללים לינה, ובכל מקרה, אין לקבל את הפסקתם באחת על דרך סיכול חד-צדדי. דומה שלא נטעה אם נאמר שהאם היתה נזעקת, ובצדק רב, במידה והאב היה נמנע מהשבת הילדים לביתה מתוך אמונתו שיש בכך להגן עליהם. טענתו של האב לפיה סכנת ההדבקות רבה יותר בבית האם דווקא, היא לגיטימית ונכון לעת זו אינה נופלת מטענות האם.
8. יודגש שהאם זכאית לתפיסתה את הסכנה, ולעמדתה בדבר הכלים באמצעותם יש להישמר מפניה, אך דומה שתיאוריה העובדתיים של האם אינם מדויקים. מבלי להמעיט מחומרת המצב או לזלזל בתחושותיה של האם, טרם "הוטל סגר רשמי על מדינת ישראל" כדבריה. חופש התנועה של האזרחים לא הוגבל, אף שהציבור כפוף להנחיות מחמירות ומגבילות, לרבות הנחיה גורפת שלא לצאת מן הבית אלא לצרכים הכרחיים.
9. סבורני אפוא, שהגעת הקטינים לבית אביהם לשם שהייה בהתאם לזמני השהות, וחזרתם לבית אמם היא משום צורך הכרחי – גם אם בשלב זה יקבע הדבר מכללא באין הנחיה לעניין זה מן הגורמים הרשמיים.
10. המצב הנוכחי בפניו ניצבת מדינת ישראל, לצד שאר מדינות העולם, הוא ייחודי וטרם נודע כמוהו בדורנו. הציבור נדרש לכלכל צעדיו בדרך בלתי סלולה, שלא הלכו בה לפניו. בנסיבות אלה, קשה עד מאוד להעמיד לנגד עינינו התנהגות "סבירה" לאורה אפשר או צריך לשפוט את אופן התנהלותו של הורה בעתות חירום - כל עוד אין המדובר בהתנהגות בלתי חוקית, קיצונית ובלתי סבירה בעליל. לא מצאתי את התנהגותו של האב ככזו, וספק את ניתן לקבוע מסמרות בהינתן הנסיבות המשתנות מיום ומשעה לשעה, ובסביבה רווית חוסר ודאות.
11. סבורני עוד, מבלי להכריע בטענות האם בהקשר זה, שאין כל בסיס להשוואה בין ההתנהגות המיוחסת לאב בעת שגרה (חוסר שיתוף פעולה והעדר תיאום לכאורה), לבין ההתנהגות הדרושה והמצופה מהורה בעתות משבר. עם כל ההבנה לחוסר השקט של האם ולחששה משהות הילדים עם אביהם, לא שוכנעתי מטענותיה שיש להניח מראש שהאב לא ישמע להוראות הגורמים הרשמיים או שיעמיד את הקטינים בסיכון כלשהו.
12. בהחלטה מיום 17.3.20 הורה בית המשפט על עריכת תסקיר והגשתו באופן דחוף. כמו כן מינה בית המשפט את העו"ס לס"ד לקבוע זמני שהות ולשנותם בהתאם לצורך ולשיקול דעתו. בהינתן מצב

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תלה"מ 1286-03-20 א.פ.נ' ש.ב.

מספר בקשה : 2

1 החירום תחתיו פועלות הרשויות, יתכן שמימוש ההחלטה יתעכב, ועולה צורך להסדיר את כללי היסוד
2 שיחולו על הצדדים עד להגשת תסקיר והחלטה אחרת של בית המשפט.
3 13. נקבע אפוא כדלקמן :

4 א. זמני השהות יתקיימו בהתאם להסכם וכשם שהתקיימו עד להפסקתם, וזאת עד להחלטה אחרת.

5 ב. הואיל ומוסדות הלימוד סגורים, יתאמו הצדדים את שעת האיסוף ושעת השבת הקטינים לבית
6 האם.

7 ג. האם תימנע מכל מעשה או מחדל שעלול לסכל את שהות הקטינים עם האב.

8 ד. חזקה על הצדדים שאיסוף הקטינים והשבתם יעשה תוך שמירה על הנחיות הגורמים
9 המקצועיים והרשויות. חזקה עוד על האב שישמע להוראות וההנחיות מחוץ לבית ובתוך הבית
10 פנימה.

11 ה. בהמשך להחלטתי מיום 17.3.20, תעשה העו"ס מאמץ בנסיבות העניין להגיש תסקיר במועד,
12 ולו תסקיר חלקי שישפוך אור על נסיבות העניין.

13
14 המזכירות תמציא את ההחלטה בדחיפות לצדדים ולעו"ס לס"ד ותקבע לת.פ. בהתאם.

15
16 מותר לפרסום תוך השמטת פרטים מזהים.

17
18
19 ניתנה היום, כ"ג אדר תש"פ, 19 מרץ 2020, בהעדר הצדדים.
20

21
22

23 אלה מירז, סגנית נשיא